

Arrest

nr. 145 419 van 12 mei 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Jamaicaanse nationaliteit te zijn, op 30 april 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 april 2015.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 mei 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 mei 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat V. CHRISTIAENS, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Tivoli Gardens, een 'garrison community' in West-Kingston (Jamaica). U beschikt over de Jamaicaanse nationaliteit. Uw vader is afkomstig uit Tivoli Gardens (West-Kingston) en uw moeder uit Denham Town (West-Kingston). U woonde samen met uw grootvader, ooms en vader in Tivoli Gardens. Uw moeder woonde in haar huis in Denham Town. Uw vader is altijd politiek actief geweest voor de Jamaican Labour Party (JLP). Vanaf 13-jarige leeftijd (1997) stond u onder de invloed van de baas van de gemeenschap, Christopher 'Dudus' Coke. U zag van jongs af aan hoe bendes tegen elkaar oorlogen uitvochten. De bende van Coke, gelinkt aan de JLP, vocht tegen de bende van Matthew's lane onder leiding van (Z.), gelinkt aan de rivaliserende politieke partij People's National Party (PNP). Uw vader stierf op 3 juli 1999 als gevolg van zware verwondingen die hij had opgelopen in een conflict met de bende van Matthew's lane. Sinds de dood

van uw vader bent u lid geworden van Presidential Click, een gang van Tivoli Gardens onder leiding van Coke. Eén van uw taken was gebied bewaken. Om de gemeenschap en uw geliefden te beschermen, diende u op de uitkijk te staan voor auto's van de politie en van criminelen en op hen te schieten. Toentertijd werden jullie onder vuur genomen door de rivaliserende bendes van gebieden zoals Rema, Matthew's lane en Jungle waar de PNP de macht in handen had. U kreeg opdrachten van twee jongens, (B.) en (M.). U moest ook meegaan wanneer bendeleden naar de gebieden onder controle van PNP gingen om daar de rivaliserende bendes onder vuur te nemen. Onschuldige personen werden in zulke conflicten gedood. U schoot niet altijd. Indien u hieraan niet meedeed, zou u geëxecuteerd worden door uw eigen gang. U diende geen overvallen te plegen noch drugs te smokkelen. Een halfbroer langs moederskant, (D.), vertrok naar het Verenigd Koninkrijk in 2000. Uw moeder vertrok na hem naar het Verenigd Koninkrijk ongeveer in de jaren 2000-2002. Uw oom (N.) van vaderskant diende voor u te zorgen maar hij trok zich hier niet veel van aan. Van 2002 tot 2004 hield u samen met uw toenmalige vriendin (M.B.) een winkeltje open in Coronation Market (Kingston). Jullie kregen samen een dochter. Op een bepaald moment stierf een oom, (M.), en ging u samen met uw familie naar May Penn, parish Clarendon, voor de begrafenis. U was daar welkom bij één van zijn dochters. U bleef daar een tijdje omdat u teveel moest doen voor de bende in Kingston en alles u teveel werd. U wilde het leven van uw dochter niet in gevaar brengen. U werd in Clarendon verliefd op (F.Y.) en (P.-G.I.). Twee vrouwen bij wie u respectievelijk een dochter en een zoon hebt. Om u in Clarendon vrij te kunnen bewegen en naar uw geliefden te gaan, diende u overeen te komen met de aanwezige bende van een zekere (D.). Zij waren gelinkt met JLP. U nam deel aan activiteiten van JLP, ging naar vergaderingen en nam deel aan campagnes voor de JLP. U deed geen criminele activiteiten voor deze bende. U werkte samen met een vriend als vloerder in Clarendon van 2004 tot 2006. Omdat de bende toch aandrong om criminele activiteiten te doen, vluchtte u naar uw overgrootmoeder in de parish Saint Ann, in Orange Hill. U was in Saint Ann niet betrokken bij een bende. In Cave Valley, Saint Ann, was u samen met mannen van JLP domino aan het spelen toen jullie op 30 juni 2006 werden beschoten door onbekende mensen van PNP. Vier mensen werden vermoord. U nam het wapen van iemand die naast u op de grond viel en schoot terug om uzelf te beschermen. U werd nog diezelfde dag gearresteerd. De politie vroeg van waar u afkomstig was en u antwoordde dat u van Tivoli Gardens was. U werd beschuldigd overvallen te hebben gepleegd, op de politie te hebben geschoten en beschuldigd van wapenbezit. U werd berecht in een rechtbank in Saint Ann. Deze feiten werden u ten onrechte in de voeten geschoven. U werd verdedigd door advocaat (E.S.). De rechter heeft u uiteindelijk veroordeeld tot een gevangenisstraf van 10 jaar in plaats van 27 jaar. Uiteindelijk kwam u al na zeven jaar gevangenisstraf vrij zonder voorwaarden. U werd vrijgelaten op 9 juli 2013. U ging onmiddellijk na uw vrijlating uw familie in Tivoli Gardens opzoeken. Uw oom waarschuwde u dat het er te gevaarlijk was voor u omdat er op dat moment een strijd aan de gang was tussen de jongere generaties van Dudus en Massop. Omwille van die strijd die daar woedde, kon u zich niet vrij bewegen en kon u niet naar Denham gaan. Indien u zou blijven wonen in West-Kingston zou u moeten kiezen voor één van de strijdende partijen, voor Dudus of Massop. U zou zich altijd opnieuw bij een bende moeten aansluiten, wat u niet opnieuw wilde doen. U speelde na uw vrijlating drie à vier keer in Tivoli Gardens bij een muziekband van Kingston, Swash International genaamd. Omdat het te gevaarlijk was in Tivoli Gardens en uit vrees dat u opnieuw zou moeten deelnemen aan criminele activiteiten, woonde u ook een week bij uw oudste dochter in Patrick City (Kingston). Zij woont bij uw nicht (I.T.). In augustus 2013 wist u dat de mogelijkheid bestond om met de muziekband naar Europa te vertrekken. U ging gedurende een tweetal weken terug naar Clarendon. U nam uw dochter mee naar Clarendon om haar halfbroer te leren kennen. In Clarendon hoorde u dat al uw vrienden waren gedood. Vier mannen probeerden u daar opnieuw in de gang van (D.) te krijgen maar u probeerde afstand te houden. Uit vrees dat u gedood zou worden als u niet meer in het criminele milieu zou verzeilen, verliet u Clarendon. U bleef vervolgens drie dagen bij familie in Bull Bay. Omdat uw neef werd vermoord in Bull Bay naar aanleiding van zijn betrokkenheid bij een gang, voelde u zich daar ook niet veilig. Door de heersende wraakmentaliteit zouden de tegenstanders van uw neef kunnen denken dat u wraak wil nemen op uw neef en zijn zoontje, en u bijgevolg ook als vijand kunnen zien. Tot uw vertrek uit Jamaica verbleef u vervolgens bij (Da.), de vader van uw halfzus (S.), in Saint Ann. Voor uw eigen veiligheid bent u in de drie maanden na uw vrijlating telkens verhuisd. Als één van de leden van de muziekband Swash International die ging toeren in Europa, verkreeg u een visum van de Franse ambassade. Op 9 oktober 2013 verliet u Jamaica. U verliet Jamaica om uw eigen veiligheid te garanderen. U denkt niet dat u zich ergens in Jamaica veilig kan voelen en veilig kan zijn omdat u geboren en getogen bent in Tivoli Gardens, bij Christopher Coke behoort en een crimineel verleden hebt. Indien u zou kiezen om u niet opnieuw aan te sluiten bij een gang, dan zou u niet vrij kunnen rondlopen en vreest u voor uw leven. U speelde met de muziekband in Frankrijk, België en Nederland gedurende drie à vier maanden. Uw visum was 40 dagen geldig. U stopte met muziek toen u een Belgisch meisje (S.) leerde kennen. U wilde een relatie beginnen en kinderen krijgen. Later leerde u (V.S.) kennen, met wie u sedert 6 à 8 maanden verloofd bent en van wie u een kind verwacht. Op 5

maart 2015 werd u aangehouden door de Belgische autoriteiten en in een gesloten centrum geplaatst. U vroeg asiel aan op 10 maart 2015. U vreest bij een terugkeer naar Jamaica om één van de onschuldige burgerslachtoffers te worden in het geweld van de autoriteiten en gangs in Jamaica. U stelt dat burgers worden gedood door de politie om geen getuigen achter te laten. Ook vreest u geïsoleerd te worden door corrupte politieagenten omdat u in het verleden veroordeeld bent en omdat u afkomstig bent van Tivoli Gardens. U vreest dat u op een zwarte lijst staat en zal worden gedood door corrupte politieagenten. U beschikt over uw Jamaicaans paspoort afgegeven op 22 maart 2004 (10 jaar geldig) te Kingston waaruit blijkt dat u een visum type C met multiple entry kreeg van de Franse ambassade te Kingston op 2 oktober 2013, geldig van 9 oktober 2013 tot 27 november 2013, en dat u aan de hand van dit visum in Europa bent aangekomen op 13 oktober 2013. U beschikt tevens over een kopie van de geboorteakte afgegeven op 29 augustus 2012 van uw dochter (S.A.W.) (moeder (M.B.)) geboren op 27 juni 2003 en een geboorteakte afgegeven op 26 november 2009 van uw zoon (O.S.A.) (moeder (P.-G.H.)) geboren op 5 juli 2006. U legde een emailbericht van uw advocaat neer. Ter staving van uw asielaanvraag legde u daarnaast de volgende artikelen neer: een artikel d.d. 17 juni 2014 over Ernest Smith als vertegenwoordiger voor de JLP; een afprint van adressen van advocatenkantoren in Jamaica; een artikel getiteld 'Dudus vs Massop war heats up' d.d. 25 augustus 2013 over familieleden van Christopher 'Dudus' Coke en Claudius Massop die vechten om terrein te winnen terwijl de politie wil verhinderen dat West-Kingston opnieuw wordt gecontroleerd door criminelen; een artikel d.d. 23 februari 2015 waarin vragen worden gesteld over de Tivoli Commission bezig met de omstandigheden van mei 2010 toen Christopher 'Dudus' Coke werd gearresteerd; een artikel d.d. 10 maart 2015 waaruit blijkt dat Jamaicaanse onderzoekers hebben bevestigd dat er op de onafhankelijke eilandstaat Saint Lucia moorden buiten de wet om werden uitgevoerd door leden van de Royal St Lucia Police Force (RSPF) en dat er een zwarte lijst of dodenlijst bestond en hieruit blijkt dat de Jamaicaanse politie werd ingezet om dit te onderzoeken nadat de US State Department haar hulp aan de RSPF in augustus 2013 had opgeschort wegens vermeende mensenrechtenschendingen; een artikel d.d. 9 maart 2015 over het aantal moorden in Jamaica volgens een woordvoerder van de oppositie; een rapport van Amnesty International 2014/2015 over de toestand van de mensenrechten in Jamaica; een artikel d.d. 22 januari 2014 gaande over burgerdoden als gevolg van politiegeweld in Jamaica en over beschuldigingen aan het adres van de autoriteiten voor het opzettelijk doden van onschuldige getuigen; een rapport gepubliceerd door Amnesty International in 2011 over mensenrechtenschendingen ten tijde van de noodtoestand die werd uitgeroepen in mei 2010 als gevolg van het verhoogd geweld in West-Kingston; en een artikel over feiten gebeurd van 4 tot 7 juli 2001 tijdens een invasie van de politie in West-Kingston.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde bij een terugkeer naar Jamaica voor uw leven te vrezen omwille van het feit dat u een crimineel verleden hebt en dat u werd veroordeeld voor het plegen van overvallen, het schieten op politiediensten en voor wapenbezit. U vreest meer bepaald omwille van uw profiel als crimineel en als veroordeelde geïsoleerd te worden door corrupte politieagenten die een dodenlijst hebben met personen van verschillende wijken en steden uit Jamaica waaronder ook Tivoli Gardens. Omwille van uw profiel vreest u ook dat u zich opnieuw zal moeten aansluiten bij een gang om u vrij te kunnen bewegen en niet gedood te worden door criminelen (CGVS I, p. 11-15 en 18-20; CGVS II, p. 25-27).

Vooreerst kan worden gewezen op het feit dat u geen enkel bewijs hebt neergelegd van uw veroordeling en uw gevangenisstraf. Tijdens uw tweede gehoor beweerde u dat u niet aan dergelijke stukken kan geraken omdat u geen contact kon opnemen met uw advocaat en omdat u uw familieleden en geliefden niet kan bereiken (CGVS II, p. 2-3 en p. 23). Nochtans kan worden vastgesteld dat u klaarblijkelijk wel documenten uit Jamaica kan bekomen. U legt immers een geboorteakte neer van uw oudste dochter, die u hebt bekomen via uw nicht (I.T.) bij wie uw dochter woont, en een geboorteakte van uw zoon, die u hebt bekomen via de grootouders bij wie uw zoon woont (CGVS II, p. 3 en p. 29). Ook blijkt uit uw eerdere verklaringen dat u wel degelijk in contact staat met personen in Jamaica, aangezien u stelde contact te onderhouden met uw dochter en andere kinderen (CGVS I, p. 5). Tijdens uw eerste gehoor kon u naar eigen zeggen ook iemand opbellen om uw advocaat te raadplegen (CGVS I, p. 17). U hebt evenmin enig krantenartikel met betrekking tot uw rechtszaak neergelegd. Nochtans vermoedde u dat dit wel ergens in de pers is verschenen (CGVS II, p. 23). Wat betreft het door u na uw tweede gehoor neergelegde emailbericht kan worden opgemerkt dat dit geenszins kan worden beschouwd als een officieel document. Het e-mailbericht is immers afkomstig van uw advocaat, en heeft dus geen officieel karakter. Bovendien blijkt nergens uit dit document dat de inhoud van de e-mail op uw persoon betrekking heeft. Aan e-mailberichten kan bovendien geen objectieve bewijswaarde worden toegekend,

gelet op de manipuleerbaarheid van dergelijke berichten. Daarenboven verkeert eenieder in de mogelijkheid de in deze mail vermelde emailadressen aan te maken, zodat de herkomst ervan niet kan worden nagegaan. Naast het feit dat u geen bewijs hebt neergelegd dat uw veroordeling aantoonde, dient er gewezen te worden op enkele vage en tegenstrijdige verklaringen die eveneens afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van (de omstandigheden van) uw beweerde veroordeling. U verklaarde tijdens uw eerste gehoor dat u betrokken was bij overvallen en diefstallen. Indien u deze zaken niet deed, zou u zelf vermoord worden. Volgens uw eerste verklaringen werd u dan opgepakt door de politie en werd u vervolgens veroordeeld door een rechtbank in Saint Ann's Bay. Omdat u schuldig had gepleit en had samengewerkt met de autoriteiten had de rechter u veroordeeld tot 10 jaar gevangenisstraf in plaats van 27 jaar voor overvallen en schieten (CGVS I, p. 12 en p. 14). U had schuldig gepleit om voor uw eigen veiligheid een periode in de gevangenis te zitten (CGVS I, p. 12). Tijdens uw tweede gehoor legde u daarentegen geheel tegenstrijdige verklaringen af. Toen u en andere personen van JLP werden beschoten door leden van PNP heeft u zichzelf verdedigd door terug te schieten. U stelt dat u geen overvallen hebt gepleegd. U verklaarde dat u beschuldigd werd van het plegen van overvallen en schieten op de politie maar dat u dit niet hebt gedaan. U was geschrokken toen uw advocaat u vertelde dat u werd beschuldigd van het beschieten van politie en het plegen van overvallen. U stelde voorts dat er werd beweerd dat uw vingerafdrukken op een wapen werden gevonden maar dat dit gelogen was en u zelf dat wapen nooit hebt gezien (CGVS II, p. 17, p. 19 – 21). Bovendien zijn uw verklaringen met betrekking tot uw arrestatie heel vaag. U verklaarde dat er nog personen werden gearresteerd en dat er naast u twee andere personen werden beschuldigd, onder wie één persoon voor dezelfde feiten zoals u. U weet echter niet wie deze personen zijn. U kon zelfs niet zeggen of het ging om leden van PNP of JLP (CGVS II, p. 22). Gelet op bovenstaande vaststellingen heeft u dus geenszins uw veroordeling en uw gevangenisstraf van 7 jaar aannemelijk gemaakt. Bijgevolg heeft u uw levensomstandigheden in de laatste jaren voor uw vertrek evenmin aannemelijk gemaakt – u heeft immers niet aannemelijk gemaakt zeven jaar in detentie te hebben doorgebracht – en kan er dus niet geoordeeld worden of u daadwerkelijk wegens uw crimineel verleden risico loopt op vervolging in Jamaica. Uit uw verklaringen blijkt weliswaar dat u kennis hebt van het crimineel milieu en de gangs in Jamaica. Deze kennis kan echter via studie en lectuur van openbare media – u legde immers in dit verband verschillende artikelen neer – verworven worden. De door u neergelegde artikelen tonen overigens uw persoonlijk risico en persoonlijke betrokkenheid niet aan.

Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat u hoe dan ook geenszins aannemelijk hebt gemaakt dat u zich omwille van uw profiel eerder waar in Jamaica zou moeten aansluiten bij een bende en dat u zich dus nergens veilig zou voelen in Jamaica zonder problemen te kennen met criminelen omdat u geboren en getogen bent in de wijk van Coke (CGVS I, p. 15-16 en CGVS II, p. 27-28). Immers, vooreerst kan gewezen worden op het feit dat u vage antwoorden gaf op de vraag om welke redenen u niet kunt terugkeren naar Jamaica. U verklaarde dat u van de ene plaats naar de andere moest verhuizen voor uw veiligheid (CGVS I, p. 3). Bij een terugkeer vreest u gedood te worden door Dudus, Massop of de defensie-eenheden (CGVS I, p. 6). Gevraagd om welke redenen u uw land van herkomst hebt verlaten, verwees u naar het feit dat u op een zwarte lijst van corrupte politieofficieren staat om gedood te worden aangezien u afkomstig bent van Tivoli Gardens. U stelde voorts dat u bij een terugkeer naar Jamaica zal gevonden worden door zowel criminelen als corrupte politieagenten die huurmoorden uitvoeren. Gevraagd waarom u persoonlijk niet terug kan keren, antwoordde u dat u sowieso een kant moet kiezen (Dudus of Massop) en u verwees hiervoor naar het door u neergelegde artikel in dit verband (CGVS I, p. 7, p. 11-12). Indien u naar uw eigen gemeenschap in West-Kingston terug zou keren, zou u verplicht worden om een kant te kiezen en u bij een bende aan te sluiten. Niet alleen in West-Kingston maar in de 14 parishes zijn deze gangs aanwezig volgens u (CGVS I, p. 15). Dit zijn echter vage verklaringen die betrekking hebben op de algemene situatie in West-Kingston en waarin u dus geenszins uw persoonlijke vrees om Jamaica te verlaten concreet maakte. Ook tijdens uw tweede gehoor, toen u werd gevraagd of u zich niet elders kan vestigen op een plaats waar u nog nooit problemen hebt gekend, verwees u opnieuw in het algemeen naar de strijd tussen familieleden van Dudus en Massop, corruptie bij politieagenten, het bestaan van een zekere zwarte lijst en verwees u opnieuw expliciet naar de door u neergelegde artikels (CGVS II, p. 26). Slechts wanneer u tijdens uw eerste gehoor expliciet tot driemaal toe werd gevraagd of u enige specifieke problemen hebt gekend in de periode tussen uw vrijlating en uw vertrek, vermeldde u enkele gebeurtenissen met mannen die u benaderden (CGVS I, p. 18-20). Als antwoord op de vraag of u specifieke problemen kende, verklaarde u dat u in Tivoli Gardens werd benaderd door een jonge gast die zijn wapen op u richtte en vroeg wie u was. U antwoordde hem niet. Later zag u die jongen terug en bleek dat hij u niet herkend had omdat hij nog heel jong was toen u naar de gevangenis ging. Uit uw verklaringen blijkt dus dat u zonder meer kon beschikken nadat hij u had gesproken (CGVS I, p. 18). U vervolgde dat toen u na uw vrijlating terugkeerde naar Tivoli Gardens een vriend met u heeft gesproken over een zekere (T.) en die vriend u zei dat u hem moest bellen indien u (T.) zag. Hij wilde hem immers vermoorden. Uiteindelijk blijkt uit uw

verklaringen dat uw vriend die (T.) zelf heeft vermoord en dat u helemaal niet wilde betrokken worden in dergelijke criminele activiteiten (CGVS I, p. 18). Opnieuw gevraagd of u enige specifieke problemen hebt gekend die de aanleiding waren van uw vlucht, antwoordde u opnieuw vaag dat ze u probeerden weer in dezelfde richting te duwen en u te beïnvloeden maar dat u zelf wilde kiezen wat u wilde in uw leven. Gepolst of u problemen hebt gehad met andere mensen, verwees u opnieuw naar de jonge gast die een wapen op u had gericht en had gevraagd wie u was (CGVS I, p. 19). Nogmaals gevraagd of u enige specifieke problemen hebt gekend voor uw vertrek, antwoordde u uiteindelijk dat u in Clarendon werd benaderd door vier mannen en u daarom naar Bushes bent gegaan. U verklaarde dat ze u op uw gemak wilden stellen. Gevraagd wat dan hun reactie was aangezien u geen crimineel meer wilt zijn, antwoordde u dat u geen lichaamstaal hebt getoond en niet hebt gezegd dat u niet bij hen bent, maar dat u hen gewoon een beetje op een kalme wijze hebt aangepakt. U zei dat u al die zaken niet meer kon doen. Toen ze zeiden dat je wel daar moest blijven om een bepaald gebied te beheren, zei u dat u daar niet moest zijn. Op deze manier probeerden ze u daar te houden. Omdat u vreesde voor gevolgen, bent u dan verhuisd (CGVS I, p. 19-20). U voegde in uw tweede gehoor over uw verblijf in Clarendon toe dat wanneer u met uw oudste dochter op bezoek ging bij één van uw andere kinderen, u werd benaderd door een zekere gast die liet weten dat hij u niet meer wilde zien omdat u zich bevond op het terrein waar hij leider was voor de bende van Dondon en dat u zich daarom niet veilig voelde in de buurten van Botna en Bokanam (CGVS II, p. 12-13). In Bull Bay hebt u geen concrete problemen gekend. Dat u na drie dagen Bull Bay verliet omdat u het slachtoffer zou kunnen worden van personen die betrokken zijn bij de dood van uw neef (CGVS II, p. 13-14), zijn louter en alleen hypothetische beweringen. Nergens uit bovenstaande verklaringen blijkt dus dat u in de periode na uw vrijlating daadwerkelijk verplicht werd om u bij een bende van Dudus of Massop in West-Kingston of bij een andere gang elders aan te sluiten. Uit de door u beschreven ontmoetingen blijkt enkel en alleen dat personen u probeerden te beïnvloeden om (opnieuw) betrokken te geraken in criminele activiteiten maar dat u hen kon duidelijk maken dat u geen criminele activiteiten (meer) wenste uit te voeren. De door u beschreven ontmoetingen waren slechts incidenteel van aard en zijn dan ook onvoldoende zwaarwichtig om te worden gelijkgesteld met vervolging in Vluchtelingrechtelijke zin of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Dat de door u geschetste problemen in de maanden voor uw vertrek zwaarwichtigheid ontberen, blijkt tevens uit uw houding. U hield zich immers de maanden voor uw vertrek uit Jamaica geenszins low profile, hetgeen eveneens de geloofwaardigheid van uw bewering dat u zich bij een terugkeer gedwongen zal moeten aansluiten bij een bende van Dudus of Massop ernstig ondermijnt. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u naar West-Kingston terugkeerde en dat u zich daar in het publieke leven mengde. U speelde drie à vier keer met de muziekgroep Swash International in West-Kingston, meer bepaald op DC Avenue en op Spanish Town Road toen er een begrafenis of feestje was waar muziek nodig was (CGVS II, p. 8). U trad er bovendien ook nog steeds op toen u van de ene plaats naar de andere verhuisde (CGVS II, p. 14). Hierbij kan nog worden toegevoegd dat u op de vraag of u na uw (beweerde) vrijlating problemen hebt gekend die direct gerelateerd waren aan het feit waarvoor u zou gearresteerd geweest zijn, expliciet stelde geen dergelijke problemen te hebben gekend. U hebt geen problemen meer gekend met personen die betrokken waren bij het probleem die de aanleiding vormde van uw (beweerde) arrestatie (CGVS II, p. 24).

Dat u de ernst van uw beweerde problemen gedurende de maanden voor uw vertrek niet aannemelijk heeft gemaakt, blijkt tot slot tevens uit het laattijdig karakter van uw asielaanvraag hetgeen evenmin in overeenstemming te brengen is met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade en dus eveneens ernstig uw geloofwaardigheid ondermijnt. Er dient immers te worden vastgesteld dat u reeds in oktober 2013 in Europa bent aangekomen aan de hand van een visum verkregen via de muziekband waarmee u toerde in Frankrijk, België en Nederland. Hoewel u beweert voor uw eigen veiligheid Jamaica te hebben verlaten, hebt u nagelaten om eerder in Europa, i.e. in 2013, een asielaanvraag in te dienen. Slechts op 10 maart 2015, i.e. een aantal dagen nadat u werd aangehouden door de Belgische autoriteiten, hebt u asiel aangevraagd. Uit uw verklaringen blijkt dat u zich wel terdege bewust was van het feit dat u zich illegaal op het Europees grondgebied bevond aangezien u wist dat uw visum slechts 40 dagen geldig was (CGVS I, p. 10). Dat u zich hier veilig voelde, dat u vooraleer u met uw advocaat in België sprak nooit eerder op de hoogte werd gebracht van het bestaan van de asielprocedure en dat u noch uw vriendin wisten dat uw papieren verlopen waren, kunnen geenszins aanvaard worden als verklaringen voor uw nalaten eerder asiel aan te vragen (CGVS I, p. 10 en p. 19; CGVS II, p. 30). Hoewel u beweert bij een terugkeer naar Jamaica te vrezen voor uw leven, hebt u immers op geen enkel moment tijdens uw illegaal verblijf geïnformeerd hoe uw verblijf in België te regelen. Uw enige plan in België was een vriendin zoeken en een familie stichten (CGVS I, p. 10 en CGVS II, p. 29-30). Uw extreem laattijdige asielaanvraag tast bijgevolg ernstig uw geloofwaardigheid aan.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen kan er dus geen enkel geloof worden gehecht aan uw beweringen dat u zich in Jamaica gedwongen zou moeten aansluiten bij een bende en dat u omwille van uw profiel overal in Jamaica problemen zou kennen met criminelen.

Voorts verklaarde u dat u samen met andere mensen op een zwarte lijst staat en dat u bij een terugkeer zou gedood worden door criminelen of corrupte politieagenten omdat u afkomstig bent uit Tivoli Gardens en dat, indien ze uw bestaan te weten zouden komen, ze u hierom zouden executeren. U verwijst in dit verband ook naar het geweld van gangs en van corrupte politieagenten in Jamaica waarvan onschuldige burgers het slachtoffer worden, hetgeen u tracht aan te tonen aan de hand van enkele artikels en rapporten (CGVS I, p. 9, p. 11-12 en p. 15; CGVS II, p. 24 en p. 26-27). Uit uw verklaringen blijkt echter dat u persoonlijk geen problemen hebt gekend met corrupte politieagenten. U stelt zelf dat het een algemeen probleem betreft en dat er in Jamaica vele onschuldige burgerdoden vallen door toedoen van de politie (CGVS II, p. 24-25). Daarenboven kan nog worden vastgesteld dat u zonder enige problemen uw land van herkomst hebt kunnen verlaten aan de hand van uw eigen paspoort (CGVS I, p. 8 en 10). Wat betreft uw bewering op een zekere zwarte lijst of dodenlijst van corrupte politieofficiëren te staan, kan overigens worden benadrukt dat het door u neergelegde artikel dat melding maakt van een zekere zwarte lijst geenszins betrekking heeft op Jamaica. Het gaat immers over gebeurtenissen op de onafhankelijke eilandstaat Saint Lucia.

Voorts blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, dat de georganiseerde misdaad erg actief is in Jamaica en dat het gros van de criminele activiteiten die er in het land plaatsvinden, bendegerelateerd is. Het geweld in de steden wordt gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdadagroepen, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Het Commissariaat-generaal erkent dat crimineel geweld wijdverspreid is in Jamaica, doch benadrukt dat uit dezelfde informatie blijkt dat de meeste slachtoffers van dit geweld woonachtig zijn in de achteruitgestelde en afgezonderde buurten, de zogenaamde 'garrison communities' in de binnensteden, alwaar de werkloosheidsgraad hoog is, en toegang tot basisdiensten, zoals water, elektriciteit en huisvesting, slecht is. Uit de beschikbare informatie blijkt bovendien dat de Jamaicaanse autoriteiten de laatste jaren ernstige maatregelen genomen hebben om hun korpsen en veiligheidsdiensten te versterken en het geweld van de 'posses' in te dijken, en dat dit beleid begint aan te slaan. Zo kende Jamaica in 2014 voor het eerst in meer dan 10 jaar een opvallende daling in het aantal moorden en andere ernstige gewelddaden. Tegelijkertijd werd er ook een significante daling vastgesteld in het aantal doden door politieagenten.

Daargelaten de vraag of het crimineel geweld dat heden in Jamaica plaatsvindt kan bestempeld worden of gelijkgeschakeld kan worden met willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict, dient bovendien te worden opgemerkt dat nergens uit uw verklaringen blijkt dat u zich niet elders in Jamaica zou kunnen vestigen, om het crimineel geweld in uw garrison community, meer bepaald in Tivoli gardens te ontvluchten. U bent immers geschoold, weliswaar maar tot uw 14 jaar, en u heeft achtereenvolgens gewerkt als winkelleigenaar (2002-2004) (zie CGVS I, p. 7 en CGVS II, p. 25), als vloerder in May Penn te Clarendon (2004 – 2006) (CGVS I, p. 7 en II, p. 25) en als sound system operator voor de muziekgroep Swash International (CGVS II, p. 6-7), zodat er redelijkerwijze kan worden aangenomen dat u over de nodige professionele ervaring beschikt om in staat te zijn om ook buiten de Tivoli gardens een job te vinden en alzo in uw levensonderhoud te voorzien. Gevraagd waarom u niet elders in Jamaica zou kunnen wonen en werken, antwoordt u merkwaardig genoeg dat u enkel West-Kingston kent en nergens anders heen kan gaan (CGVS II, p. 26). Nochtans blijkt uit uw eigen verklaringen dat u reeds enkele jaren buiten Kingston verbleven heeft. Zo zou u van 2004-2006 in Clarendon gewoond hebben (CGVS II, p. 9) en zou u in 2006 tot aan uw (beweerde) arrestatie in juni van hetzelfde jaar in Saint Ann, bij uw overgrootmoeder, verbleven hebben (CGVS II, p. 18). Daarenboven blijkt uit uw verklaringen dat uw familieleden zowel binnen als buiten Kingston woonachtig zijn. Zo zou uw halfbroer (K.) woonachtig zijn in de 'parish' Saint Ann, meer bepaald in de hoofdstad (CGVS II, p. 4). Uw zoon zou inwonen bij zijn grootouders die in Bokam, Clarendon wonen (CGVS II, p. 3). Uw halfzus (S.) zou dan weer in Spanish Town verblijven, een stad gelegen in de 'parish' Saint Catherine (CGVS II, p. 4). U verklaarde voorts dat u na uw vrijlating in 2013 achtereenvolgens bij uw nicht (I.T.) in Patrick City (Kingston) verbleven heeft; een tweetal weken bij de moeders van uw twee kinderen (I.) en (Y.), in Clarendon (CGVS II, p. 12); enkele dagen bij de dochter van uw oom (M.) in Bull Bay (CGVS II, p. 13); en tot slot nog drie weken in Saint Ann bij (D.), de vader van (S.) (CGVS II, p. 14). U beweert dat u telkens diende te verhuizen omdat u niet veilig was en dat u een verhoogd risico liep/loopt blootgesteld te worden aan dit crimineel geweld, temeer omdat u reeds veroordeeld bent geweest. Echter, uit het geheel van bovenstaande vaststellingen is reeds gebleken dat u uw beweerde veroordeling niet aannemelijk gemaakt heeft en dat er evenmin geloof kan worden gehecht aan uw bewering dat u zich in Jamaica gedwongen zou moeten aansluiten bij een bende. Daar is vastgesteld dat u nog steeds over een (familiaal) netwerk in Jamaica beschikt en dat u daarenboven over relevante werkervaring beschikt, kan in alle redelijkheid worden aangenomen dat u, die voldoende

zelfstandig en initiatiefrijk genoeg bent om naar Europa te reizen en zich in een vreemde gemeenschap te vestigen, bij terugkeer naar het land waarvan u de nationaliteit bezit, in staat bent om buiten uw regio van herkomst in uw levensonderhoud te voorzien.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande bevindingen niet wijzigen. Uw paspoort en de geboorteaktes van uw kinderen bevestigen louter en alleen de persoonsgegevens van u en uw kinderen, wat in deze beslissing niet wordt betwist. De door u neergelegde artikelen en rapporten tonen uw persoonlijke betrokkenheid niet aan en doen bijgevolg geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. “

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 *juncto* artikel 48/2 en artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet) en van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, meer bepaald de materiële motiveringsplicht.

Hij geeft een algemene uiteenzetting inzake de interpretatie van het begrip vrees en de bewijslast inzake asielaanvragen en stelt dat hij uitgebreide en gedetailleerde verklaringen heeft afgelegd over zijn leven voor hij naar België trok, de voorvallen waarbij hij betrokken was, zijn leefwereld, de bendes, etc. Uit het samenlezen van al deze elementen blijkt volgens hem dat hij weldegelijk ernstige problemen heeft in zijn land.

Verzoeker wachtte inderdaad lang alvorens asiel aan te vragen in België doch dit doet aan het voorgaande niets af. Hij dacht dat zijn verblijf in België geen problemen stelde zodat hij de noodzaak van een asielaanvraag niet naar waarde kon schatten. Pas naar aanleiding van zijn arrestatie werd hem op de mogelijkheid van asiel gewezen.

2.1.2. Verzoeker voert in een tweede middel de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet en artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Volgens hem erkent verweerder tussen de lijnen door het geweld in Tivoli Gardens, zijn woonplaats maar komt verweerder tot de conclusie dat hij zich elders kan vestigen. Deze redenering is te kort door de bocht. Van een asielzoeker mag niet worden verwacht dat deze zich elders in zijn land vestigt om aan de problemen in een bepaalde regio te ontsnappen. Dit zou ertoe leiden dat nooit subsidiaire bescherming kan worden toegekend gezien elk land wel een rustigere plaats kent.

2.1.3. Verzoeker voegt de volgende stukken bij het verzoekschrift: de identiteitskaart van zijn Belgische verloofde, een bevestiging door zijn buurman van zijn samenwonen met zijn verloofde en een bewijs van de zwangerschap van zijn verloofde (bijlagen 2-4).

2.2.1. De door verzoeker aangevoerde middelen worden, omwille van hun onderlinge verwevenheid, samen behandeld.

2.2.2. Verzoeker preciseert op generlei wijze hoe artikel 48/2 van de vreemdelingenwet, dat op louter algemene wijze bepaalt welke vreemdelingen als vluchteling dan wel als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kunnen worden erkend, *in casu* zou (kunnen) zijn geschonden. Bijgevolg wordt de schending van dit artikel niet dienstig aangevoerd.

2.2.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële

motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.4. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat de ernst en de geloofwaardigheid van verzoekers beweerd vrees voor vervolging en risico op het lijden van ernstige schade op manifeste wijze wordt ondermijnd doordat hij na aankomst in Europa bijna anderhalf jaar talmde alvorens uiteindelijk asiel aan te vragen op 10 maart 2015, en dit vijf dagen nadat hij werd aangehouden door de Belgische autoriteiten. Verzoeker beweert dat hij dacht dat zijn verblijf in België geen problemen stelde doch uit de verklaringen die in dit kader terecht worden weergegeven in de bestreden beslissing blijkt dat hij zich weldegelijk bewust was dat hij zich illegaal in Europa bevond aangezien hij wist dat zijn visum slechts veertig dagen geldig was. Dat hem pas naar aanleiding van zijn arrestatie werd gewezen op de mogelijkheid van asiel en hij hiervan eerder niet op de hoogte was, kan evenmin overtuigen. Redelijkerwijze kan immers worden aangenomen dat een kandidaat-vluchteling, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, zich zou informeren over de mogelijkheden tot het verkrijgen van internationale bescherming en een asielaanvraag zou indienen. Dat verzoeker naliet dit te doen, eerst enkele maanden rondtoerde in Europa met een muziekband, vervolgens op geen enkel moment tijdens zijn illegaal verblijf informeerde naar mogelijkheden om zijn verblijf in België te regelen of alhier bescherming te verkrijgen, als enige plan had hier een vriendin te zoeken en een familie te stichten en in totaal bijna anderhalf jaar talmde alvorens asiel aan te vragen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging of een risico op het lijden van ernstige schade in zijn hoofd.

Verzoeker beperkt zich er voor het overige toe een algemene en theoretische uiteenzetting te geven over de interpretatie van het begrip vrees en de bewijslast inzake asielaanvragen en op eenvoudige wijze te poneren dat zijn verklaringen uitgebreid en gedetailleerd waren en dat uit het samenlezen van alle elementen blijkt dat hij weldegelijk ernstige problemen heeft in zijn land. Dit kan niet volstaan om afbreuk te doen aan de concrete, in de bestreden beslissing opgenomen motieven. Aldus weerlegt hij de vaststellingen niet dat (i) hij geen bewijzen bijbrengt van zijn beweerd veroordeling en gevangenisstraf in Jamaica, over zijn arrestatie en veroordeling vage en tegenstrijdige verklaringen aflegde en aldus deze veroordeling en gevangenisstraf niet aannemelijk maakt; (ii) hij bijgevolg zijn levensomstandigheden de laatste jaren voor zijn vertrek uit Jamaica evenmin aannemelijk maakt; (iii) zijn kennis over het criminele milieu en de bendes in Jamaica via studie en lectuur van de openbare media kan zijn verworven; (iv) hij hoe dan ook geenszins aannemelijk maakt dat hij zich omwille van zijn profiel eerder waar in Jamaica zou moeten aansluiten bij een bende en zich aldaar nergens veilig zou voelen zonder problemen te kennen met criminelen omdat hij geboren en getogen is in de wijk van Coke; (v) in dit kader nergens uit zijn verklaringen blijkt dat hij na zijn vrijlating daadwerkelijk werd verplicht zich bij één of andere bende aan te sluiten of problemen kende die niet-incidenteel en voldoende zwaarwichtig zijn om te worden gelijkgesteld met vervolging; (vi) zijn houding voorafgaand aan zijn vertrek uit Jamaica en met name zijn openlijke deelname aan het publieke leven en zijn optredens met zijn muziekband, geheel niet stroken met zijn beweerd vrees; (vii) hij bovendien expliciet stelde na zijn vrijlating geen problemen te hebben gekend die direct gerelateerd waren aan het probleem waarvoor hij zou zijn gearresteerd en geen problemen meer kende met personen die betrokken waren bij dit probleem; (viii) hij, waar hij beweerd op een zwarte lijst te staan, nooit persoonlijke problemen kende met corrupte politieagenten; (ix) hij Jamaica daarenboven op legale wijze en met gebruik van zijn eigen paspoort kon verlaten; (x) het neergelegde artikel inzake een zwarte lijst geen betrekking heeft op Jamaica doch wel op de onafhankelijke eilandstaat Saint Lucia; (xi) uit de informatie in het dossier blijkt dat het gros van de criminele activiteiten in Jamaica bende-gerelateerd is, dat het geweld in de steden wordt gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, ontvoeringen, drugshandel en afpersing, dat de slachtoffers van dit geweld meestal woonachtig zijn in de achtergestelde en afgezonderde buurten, de zogeheten 'garrison community's', dat de Jamaicaanse autoriteiten ernstige maatregelen namen om hun korpsen en veiligheidsdiensten te versterken en het geweld in te perken, alsmede dat dit beleid begint aan te slaan en dat Jamaica in 2014 voor het eerst in meer dan tien jaar een opvallende daling kende in het aantal moorden, andere gewelddaden en het aantal doden door politieagenten; (xii) hoe dan ook nergens uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij zich niet elders in Jamaica zou kunnen vestigen om zich te onttrekken aan het criminele geweld in zijn garrison community, Tivoli gardens; (xiii) verzoeker gelet op het voorgaande niet aannemelijk maakte dat hij een verhoogd risico zou lopen om slachtoffer te worden van crimineel geweld of dat hij er gedwongen zou moeten aansluiten bij een bende, bovendien in Jamaica beschikt over een (familiaal) netwerk, over relevante werkervaring beschikt en voldoende

zelfstandig en initiatiefrijk bleek om naar Europa te reizen en zich in een vreemde gemeenschap te vestigen, zodat aangenomen kan worden dat hij in zijn land van herkomst buiten zijn regio van herkomst in zijn levensonderhoud kan voorzien; (xiv) de neergelegde documenten zoals opgenomen in het administratief dossier hieraan geen afbreuk kunnen doen.

De voormelde vaststellingen vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoeker niet *in concreto* worden weerlegd, door de Raad overgenomen. Zij volstaan om te besluiten dat verzoeker geenszins aantoont dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een gegronde vrees voor vervolging zou dienen te koesteren of een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade.

In zoverre verzoeker immers nog poneert dat van asielzoekers niet zou mogen worden verwacht dat zij zich elders in hun land vestigen om aan de problemen in een bepaalde regio te ontkomen, dient te worden opgemerkt dat hij voorbijgaat aan artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet, dat luidt als volgt:

“Er is geen behoefte aan internationale bescherming indien de asielzoeker in een deel van het land van herkomst :

a) geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of

b) toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van § 2;

en hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt.

Bij de beoordeling of de asielzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade loopt, of toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in een deel van het land van herkomst overeenkomstig het eerste lid, wordt rekening gehouden met de algemene omstandigheden in dat deel van het land en met de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker.”

De bij het verzoekschrift gevoegde documenten (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlagen 2-4) bevatten geen gegevens die aan het voorgaande afbreuk zouden kunnen doen.

2.2.5. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.6. Gelet op het voormelde, toont verzoeker, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf mei tweeduizend vijftien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

W. MULS